

خبر

ترخیص ۹۰ درصدی کالای اساسی مشروط شد

● طبق اعلام معاون فنی گمرک ترخیص کالاهای اساسی تا سقف ۹۰ درصد بدون الزام به ارائه کد رهگیری بانک با اخذ تعهد از صاحب کالا برای عرضه در چارچوب تعیین‌شده و با نرخ مصوب انجام می‌شود.
مهرداد جمال‌ارونقی در گفت‌وگو با ایسنا، جزئیات تکالیف گمرک بر اساس جلسه اخیر ستاد تنظیم بازار در رابطه با ترخیص کالاهای اساسی و غیراساسی طبق مصوبه اخیر ستاد هماهنگی اقتصادی دولت را تشریح کرد. وی در رابطه با ترخیص درصدی کالاهای اساسی توضیح داد: این کالاها شامل روغن خام، دانه‌های روغنی، کنجاله سویا، جو و ذرت، فابل ترخیص به‌صورت درصدی تا سقف ۹۰ درصد بدون الزام به کد رهگیری را دارا هستند. معاون فنی گمرک با اشاره به شرایط تعیین‌شده برای صاحبان این کالاهای اساسی بدون کد رهگیری بانک تأکید کرد: ترخیص درصدی کالاهای اساسی با درخواست و اخذ تعهد از صاحب کالا مبنی بر عرضه این کالاها با نرخ مصوب یا عرضه در سامانه‌ها از جمله بازارگاه و شبکه‌های توزیع تعیین‌شده انجام می‌شود. وی این را هم گفت که ترخیص قطعی کل کالا نیز مشروط به اخذ و ارائه اعلامیه تأمین ارز یا کد رهگیری بانکی است.
این در حالی است که کالاهای اساسی دارای اولویت کالایی (۲۱) نیز مشمول این تسهیلات خواهند بود.
ارونقی یادآور شد: برای ترخیص درصدی کلیه کالاهای اساسی در صف تخصیص یا تأمین ارز بانکی نیاز به صدور نامه از سوی بانک‌های عامل نیست ولی برای ترخیص قطعی کالاهای اساسی مسئول در گمرک ایران در الزامی است.
این مقام مسئول در گمرک ایران در ادامه با اشاره به اینکه گمرک در رابطه با کلیه مواد اولیه و قطعات و ملزومات مرتبط با تولید با تشخیص و تأیید وزارتخانه اقدام به ترخیص کالاهای تا سقف ۹۰ درصد بدون کد رهگیری بانک می‌کند، افزود: اخذ کلیه مجوزهای قانونی لازم برای ترخیص درصدی کالاهای مانند مجوزهای سازمان ملی استاندارد، بهداشت، جهاد کشاورزی قبل از خروج کالا تا سقف اعلام‌شده در سامانه الزامی است.
ارونقی اضافه کرد: ترخیص کالاهای اساسی در صورت تغییر رویه ارزی، از بانکی به واردات در مقابل صادرات یا ازز متقاضی نیاز به ویرایش ثبت سفارش از نظر تغییر نوع رویه نخواهد داشت و کالاهای با رعایت سایر مقررات یا همان ثبت سفارش اولیه ترخیص می‌شود. وی این را هم گفت که لیست اقلام مشمول استفاده از تسهیلات مصوبه ستاد اقتصادی دولت از سوی وزارت جهاد کشاورزی راسا به گمرک ایران ارائه شده و گمرک نیز مکلف است با قید فوریت اقدامات لازم را در خصوص لیست‌های دریافتی انجام کند.

توضیحات وزیر راه درباره ماجرای هواپیماهای شخصی

● وزیر راه‌وشهرسازی اعلام کرد: موضوع هواپیماهای شخصی پدیده جدیدی نیست و از گذشته نیز وجود داشته و مؤسسات و اشخاص می‌توانند از هواپیماهای شخصی برای ارائه خدمات و در راستای تقویت و گسترش هوانوردی عمومی استفاده کنند. به گزارش ایسنا، در روزهای گذشته اظهارنظری از سوی وزیر راه‌وشهرسازی منتشر شده و حواشی‌ای به همراه داشت که در آن به نقل از این مقام مسئول این‌گونه در رسانه‌ها خبر منتشر شده بود که مردم می‌توانند با هواپیماهای شخصی‌شان مسافركشری کنند!
محمد اسلامی دراین‌باره به ایسنا گفت: برداشت‌های شخصی نادرستی از صحبت‌های اخیر من درباره تانکسی‌های هوایی مطرح شد و آن این بود که در این شرایط اقتصادی مردم هواپیمای شخصی بخردن و از آن استفاده کنند یا اینکه مردم هواپیمای شخصی دارند! وی افزود: هواپیمای کوچک که به آن هواپیماهای سبک و فوق‌سبک می‌گویند در حوزه تانکسی‌های هوایی می‌توانند فعالیت کنند. در این میان برخی فروده‌گاه‌های کوچک که در آنها پروازی وجود ندارد، این ظرفیت را دارند که با توجه به داشتن متقاضی برای هوانوردی عمومی، خدمات مناسبی در این زمینه ارائه کنند و نکته اینجاست که در این فرایند در شهرهای بزرگ برخی مانند جراح‌ها و مبنی بر اینکه آیا مردم و افراد نیز می‌توانند از این سرویس و هواپیماها استفاده کنند؟ اعلام کردم که منع قانونی در این زمینه وجود ندارد و «افراد» و «شرکت‌ها» تنها باید تقاضای خود را به سازمان هواپیمایی کشوری به‌عنوان مرجع تصمیم‌گیر ارائه کنند که این‌طور برداشت شد که مخاطب این مسئله عموم مردم هستند.

اقتصاد

مردم سالاری و توسعه اقتصادی

برای نیل به توسعه، وجود حاکمیت مردم‌سالار الزامی نیست و در برخی شرایط ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد

و حتی سیاست‌های توسعه‌ای را که حکومت حاضر باشد اجرا کند، محدود می‌کند؛ مثلاً فرض کنید لازم است مالیات جدیدی وضع شود که زیرساخت‌های اقتصاد را به نفع همگان توسعه دهد. حال اگر مردم فکر کنند که ممکن است حاکمان قسمتی از درآمد مالیات را به نفع خصوصی خود مصرف می‌کنند و زیرساخت‌ها را آن‌چنان‌که لازم است توسعه نمی‌دهند، در برابر مالیات جدید مقاومت خواهند کرد و اجرای آن سیاست مختل می‌شود. طبیعی است که در چنین شرایطی نباید انتظار توسعه اقتصادی چشمگیری داشت.

حال ممکن است بگویید که اگر انتخابات رقابتی باشد و رسانه‌ها آزاد، سیاست‌گذاران انگیزه لازم را پیدا خواهند کرد. ولی مشکل اینجاست که وقتی قبیله‌گرایی حاکم است، رأی‌دهنده‌ها هم به کسی رأی می‌دهند که منافع گروهی‌شان را دنبال کند، نه مصالح کشور را. به‌علاوه، حتی اگر عده‌ای از رأی‌دهنده‌ها بخواهند سیاست‌گذاری را انتخاب کنند که به کل جامعه فکر می‌کند، کسب اطلاعات درست و کافی راجع به عملکرد سیاست‌گذاران و یافتن چنین فردی کار ساده‌ای نخواهد بود. ممکن است بگویید رسانه‌های آزاد می‌توانند اطلاع‌رسانی کنند. ولی همیشه نمی‌توان به بی‌طرفی و وجدان اجتماعی و حرفه‌ای رسانه‌ها اعتماد کرد، مخصوصاً در شرایط قبیله‌گرایی که هر گروهی به فکر بستن بار خودش است. درواقع بعضی رسانه‌ها ممکن است از آزادی حرفه‌ای برای کلاهبردن بیشتر آب استفاده کنند. در چنین موقعیتی، بازهم رقابتی‌بودن انتخابات نمی‌تواند راهگشا باشد و حتی ممکن است کار را خرابتر کند؛ برای مثال، اگر کسانی که انتخاب می‌شوند فکر

کنند در دوره‌های آینده رقبای سرسختی خواهند داشت و شانس انتخاب مجددشان کم است، بیشتر به فکر انباشتن کیسه خود و وابستگان خود خواهند بود و کمتر مصالح جامعه را مدنظر خواهند داشت. این بحث را می‌شود وسعج‌تر کرد و نقش جهان‌بینی، ارزش‌های فرهنگی و دینی و بسیاری عوامل دیگر را در توسعه و مردم‌سالاری جزئی از آنها هستند، ولی دامنه بحث بسیار وسیع‌تر است. تأثیر هر عامل هم بستگی به شرایط دارد و تحلیلش معمولاً نیازمند مطالعه موردی است.

حال پس از این مقدمه برسیم به سؤال شما. اساساً برای نیل به توسعه، وجود جامعه و حاکمیتی مردم‌سالار الزامی نیست و در برخی شرایط ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد؛ برای مثال تجربه چین و ویتنام و چندین کشور دیگر شرق آسیا نشان می‌دهد که در فقدان مردم‌سالاری حرکت به طرف توسعه می‌تواند تحت شرایطی موفق باشد. از طرف دیگر، تاریخ خیلی کشورهای آمریکای لاتین و جزایر کارائیب روشن می‌کند که مردم‌سالاری الراما توسعه اقتصادی به بار نمی‌آورد. برای نمونه، نگاه کنید به تجربه جامائیکا که از نظر مردم‌سالاری رتبه بالایی دارد ولی در عملکرد اقتصادی‌اش از پیشرفت نشان چندانی نیست. بعضی کشورهای دیگر آن منطقه هم با وجود مردم‌سالاری از نظر اقتصادی در دوره‌های زیادی پس رفته‌اند، مثل آرژانتین و برزیل.

البته این مشاهدات فقط به ما می‌گویند که در کشورهای غیرپیشرفته مردم‌سالاری شرط لازم یا کافی برای توسعه نیست بلکه عوامل مهم دیگری هم تعیین‌کننده هستند. این نتیجه به این معنی نیست که استفاده لازمه توسعه است یا در هیچ کشوری مردم‌سالاری کمکی به توسعه نمی‌کند. ملت‌های شوربختی که تحت حکومت استبدادی بدون توسعه مانده‌اند کم نیستند. از طرف دیگر در بعضی شرایط مردم‌سالاری می‌تواند مکمل عوامل دیگر توسعه باشد. مثلاً تا میانه قرن بیستم کاستاریکا از نظر توسعه فرق چندانی با همسایگانش نداشت، ولی به‌تدریج مردم‌سالاری در آن تقویت شده بود.

اقتصاد

مردم سالاری و توسعه اقتصادی

برای نیل به توسعه، وجود حاکمیت مردم‌سالار الزامی نیست و در برخی شرایط ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد

بعد هم درپی یک تصمیم تاریخی برای انحلال ارتش پس از یک جنگ داخلی در سال ۱۹۴۸ فرقه‌گرایی محدود شد و به مردم‌سالاری اجازه داد منافع عموم را سرلوحه سیاست دولت کند. در نتیجه به کمک منابع مالی آزادشده به‌خاطر انحلال ارتش، آموزش و بهداشت همگانی و سایر خدمات عمومی به‌سرعت پیشرفت کرد و حالا درآمد سرانه کاستاریکا بیش از دوبرابر درآمد سرانه در میان همسایگانش است. نکته آخری که می‌خواهم خاطرنشان کنم این است که به نظر می‌رسد در کشورهای پیشرفته ادامه توسعه بدون مردم‌سالاری مشکل باشد، هرچند ممکن است در آینده چین خلاف این دید را ثابت کند.

چگونه می‌توان به مردم‌سالاری پایدار دست یافت و اساساً چه مدلی می‌تواند گذار به مردم‌سالاری را توضیح دهد؟

به گمان من، پیشرفت در مردم‌سالاری نیاز به فرهنگ‌سازی، فاصله‌گرفتن از قبیله‌گرایی و شکل‌گیری یک سری نهادها برای ایجاد حداقلی از اعتماد و هماهنگی بین سیاست‌گذاران و حکومت قانون میان گروه‌های متعارض دارد. تحقق این شرایط در کشورهای پیشرفته قرن‌ها طول کشیده و نخبگان و عموم مردم به‌تدریج و خیلی وقت‌ها به‌طور اتفاقی کام‌های لازم را برداشته‌اند. امروزه که در این موارد بیشتر می‌دانیم شاید بشود در کشورهایی که مردم‌سالاری پیشرفت زیادی نداشته‌اند با بحث و ایجاد آگاهی در سطح جامعه به تسهیل و کیفیت روند کمک کرد. ولی نمی‌توان انتظار داشت که تغییر در هر شرایطی و به‌راحتی امکان‌پذیر باشد. مشکل عمده این است که در هر زمان چارچوب روابط اجتماعی براساس یک‌سری باورها و انتظارات میان میلیون‌ها نفر شکل می‌گیرد. این روابط حدود زیادی بازتولید می‌کنند چون هرکس فکر می‌کند که دیگران مطابق آن انتظارات و باورها فکر و عمل می‌کنند، مثلاً، وقتی قبیله‌گرایی رایج است، اعضای هر گروه به افراد گروه‌های دیگر اعتماد نمی‌کنند و اگر قدرت داشته باشند بقیه را کنار می‌زنند. بقیه گروه‌ها هم منتظر فرصتی خواهند بود تا قدرت را به دست بیاورند و همین کار را با دیگران بکنند. در این شرایط، گروه صاحب قدرت سعی می‌کند به هر قیمتی سر کار بماند و حل مسألمت‌آنها تعارض مشکل می‌شود. همین‌طور که قبلاً اشاره کردم، چنین شرایطی ضررهای بزرگی

به کل جامعه می‌زند. برای گذار از این وضع باید هر گروه به این نتیجه برسد که می‌شود نهادهایی برای محدودکردن قدرت حاکم درست کرد و دیگر گروه‌ها هم در دیدگاه را قبول دارند و حاضرند روی ایجاد و حفظ چنین نهادهایی توافق کنند. پیدایش یک درک مشترک و تصمیم‌گیری درمورد نهادهای لازم امور پیچیده‌ای است. به‌علاوه، گروهی که در قبل از گذار به مردم‌سالاری صاحب قدرت است باید متقاعد شود که با قبول تغییر ضرر خیلی بزرگی نخواهد کرد وگرنه جلوی حرکت را خواهد گرفت.

این امر مشکلی است چون مخالفان حکومت باید پذیرفته باشند که نه‌تنها به فکر انتقام از حاکمان پیش از گذار نباشند بلکه در مرحله گذار آنان را در قدرت شریک کنند. البته این غیرممکن نیست. مثلاً حکومت‌های نظامی در شیلی در دهه ۱۹۸۰ و برمه در دهه گذشته با تضمین‌های قوی و حفظ یک‌سری امتیازات تن به گذار به‌سوی مردم‌سالاری دادند و نیروهای مردمی هم با وجودی که دل خونی از آن رژیم‌ها داشتند، با آن امتیازات موافقت کردند.

شما علت شکست جنبش‌های مردم‌سالار را چه می‌دانید؟ چرا جنبش‌های مردم‌سالار به ظهور مجدد استبداد و فضا بنه سیاسی می‌انجامد؟
شکست جنبش‌های مردم‌سالار علل زیادی می‌تواند داشته باشد. یک مسئله اساسی این است که خیلی وقت‌ها گروه‌هایی که جنبش‌های مردم‌سالار را تشکیل می‌دهند، خودشان اعتقاد زیادی به حکومت قانون و اشتراک مردم در قدرت ندارند و هدفشان از مبارزه این است که جای هیئت حاکمه را بگیرند و کشور را مطابق دیدگاه خودشان اداره کنند.

اقتصاد

مردم سالاری و توسعه اقتصادی

برای نیل به توسعه، وجود حاکمیت مردم‌سالار الزامی نیست و در برخی شرایط ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد

این است که به‌محض اینکه مشخص شد حاکمان مستبد رفتنی هستند، گروه‌های داخل جنبش به جان هم می‌افتند و کار را به هرج‌ومرج یا جنگ داخلی می‌کشاند. این‌گونه درگیری‌ها بعد از خیلی انقلاب‌ها بروز می‌کند و گاهی سال‌ها طول می‌کشد. ولی اگر یک گروه غالب وجود داشته باشد یا گروهی موفق شود بقیه را از میدان به در کند، حکومت استبدادی جدیدی آغاز می‌شود. مردم و بسیاری از نخبگان جامعه هم اغلب تا مدت‌ها بازگشت استبداد را پذیرا می‌شوند چون فکر می‌کنند از هرج‌ومرج بهتر است. گذار به مردم‌سالاری زمانی اتفاق می‌افتد که زمینه اجتماعی و فرهنگی توافق میان گروه‌هایی که برای مردم‌سالاری فعالیت می‌کنند، شکل گرفته باشد. در چنین مواردی، معمولاً رهبران جنبش راحت‌تر با هیئت حاکمه قبل از گذار مذاکره می‌کنند و همان‌طور که قبلاً اشاره کردم به آنها تضمین‌هایی می‌دهند تا تغییر مسألمت‌آمیز صورت بگیرد. جالب اینجاست که اغلب اعطای چنین امتیازهایی به مستبدان گذشته به ایجاد سازوکارهای لازم برای حل مسألمت‌آمیز تعارضات میان گروه‌ها پس از گذار کمک می‌کند.

اگر مردم‌سالاری به هر علتی ناممکن است، چگونه می‌توان به بهبود حکمرانی و معیشت مردم امیدوار بود؟

قبلاً اشاره کردم که در شرایط خاصی بدون مردم‌سالاری هم حرکت به‌سوی توسعه امکان‌پذیر است، هرچند به فرهنگ و ساختار جامعه و به‌خصوص به جهان‌بینی و توانایی‌های گروه‌های حاکم بستگی دارد. در بسیاری رژیم‌های استبدادی، حاکمان کشور را عمدتاً به کمک قوم‌وخویش‌ها و نزدیکان خودشان اداره می‌کنند و منابع اقتصادی را در اختیار آنها می‌گذارند، چون نمی‌توانند به دیگران اعتماد کنند. چون استعدادها و توانایی‌های آن‌عه‌محدود است، طبعاً کشور و اقتصاد به‌درستی اداره نمی‌شود. از طرف دیگر، اکثریت قریب‌به‌اتفاق جامعه که از عدم توسعه رنج می‌برد و دسترسی‌اش را به منابع و قدرت محدود می‌بیند، ناراضی می‌شود و با گروه حاکم تعارض پیدا می‌کند. در این شرایط استبدادگران برای حفظ رژیم‌شان دست به سرکوب می‌زنند و برای این کار هم مجدداً محتاج نزدیکان‌شان هستند. این وابستگی‌های حاکمان به اعضای یک گروه که به‌بهای رژیم‌شان را تشکیل می‌دهند، این امکان را به آن گروه می‌دهد که اگر جایی دستشان رسید بچاپند و به مردم احجاف کنند بدون اینکه با احتمال مؤاذه زیادی روبه‌رو باشند و این‌ویژیش نارضایتی ایجاد می‌کند و جلوی توسعه اقتصاد را می‌گیرد.

حالا با این وصف چطور است که در بعضی کشورهای استبدادی مثل چین و ویتنام، توسعه برای چند دهه خیلی هم مؤثر پیش می‌رود؟ به نظر من این برمی‌گردد به فرهنگ جامعه و رویدادهای تاریخی که دیدگاه‌ها و توانایی‌های گروه حاکم و روابطشان با بقیه جامعه را شکل داده است. یک ویژگی فرهنگی و تاریخی این کشورها هویت ملی نیرومندی است که تضاد منافع حاکمان و کل جامعه را کم می‌کند. ویژگی دوم توافق گروه‌های حاکم روی محوریت رشد اقتصادی است که هم تعامل داخل آن گروه‌ها و هم روابطشان را با بقیه جامعه شکل می‌دهد. در این کشورها به خاطر یک رشته اتفاقات تاریخی و چگونگی شکل‌گیری هیئت حاکمه یک درک ضمنی بین آنها و مردم به وجود آمده که مردم از دولت انتظار توسعه اقتصادی دارند و مادامی که اقتصاد با سرعت مناسبی رشد می‌کند، اکثریت بزرگی از جامعه به وضع موجود رضایت می‌دهد. در نتیجه متعبراً راه حفظ حکومت شده و کام‌بردانش در آن مسیر سریع‌تر موقعیت افراد در گروه‌های حاکم هم هست و در روابط‌شان نوعی انضباط ایجاد کرده است. ویژگی سوم نرمش ایدئولوژیک و نگاه رو به جلوی گروه حاکم است که برای رسیدن به هدف توسعه حاضر است در بسیاری موارد انعطاف نشان دهد و برای یافتن راه به آزمون‌های نو دست بزند. به قول دنگ شیائو پینگ، مهم نیست که گربه سفید است یا سیاه، مهم این است که موش بگیرد. این ویژگی در تعامل ویتنامی‌ها با آمریکا که کشورشان را ویران کرده بود مشهود است و بالاخره ویژگی چهارم این است که هیئت حاکمه موفق شده است سازوکارهای مناسبی برای جذب افراد خلاق و توانا در ساختار حکمرانی برپا کند و در نتیجه با کمبود نیروی کارا روبه‌رو نشود. جالب اینجاست که این چهار ویژگی همدیگر را تقویت کرده‌اند.

نرمش ایدئولوژیک به استفاده از فرصت‌ها و توسعه کمک کرده است. از طرف دیگر، توسعه روابط حکومت و مردم را استحکام بخشیده و اعتماد مابین‌شان را بیشتر کرده و همه اینها باعث هویت ملی نیرومندتری شده و زمینه را برای انعطاف سیاست‌گذاری و جذب و انضباط نیروی لازم برای حکمرانی مؤثر فراهم کرده است.

مثال‌های بیشتری می‌توان زد و جنبه‌های خیلی بیشتری را می‌توان به بحث اضافه کرد. اما به‌عنوان کلام آخر این را اضافه کنم که برای تدارک‌دیدن شرایط برای توسعه اقتصادی و مردم‌سالاری باید این موضوع‌ها را به بحث گذاشت و فرهنگ‌سازی کرد تا روزی که فرصتی برای اصلاح امور پیش آمد، فعالان سیاسی و عموم مردم درک بهتری از امکانات تغییر در جامعه‌شان داشته باشند و تصمیم‌های درست‌تری بگیرند.

اقتصاد

مردم سالاری و توسعه اقتصادی

آخرین آمار از وضعیت سامانه یکپارچه اطلاعات شرکت‌های دولتی

● تاکنون ۷۲ شرکت اصلی و مادرتخصصی و ۲۵۰ شرکت زیرمجموعه به سامانه سامانه یکپارچه اطلاعات شرکت‌های دولتی متصل شده‌اند. درحالی‌که طبق قانون بودجه سال ۱۳۹۹، بودجه کل کشور بیش از ۲۰میلیون و ۲۶۶ هزار میلیارد ریال است، بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت در همین سال ۱۴میلیون و ۳۶۳ هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده است که نسبت بودجه شرکت‌های دولتی به بودجه کل کشور ۷۰٫۸ درصد است. نکته مهم در اینجا این است که اگر این حجم از بودجه یعنی ۷۰ درصد از بودجه در اختیار بخش غیردولتی بود، با توجه به بزرگ‌بودن این حجم از بودجه حداقل ۱۵ درصد از این رقم ۲۱۵ هزار میلیارد تومان درآمد مالیاتی برای دولت به دست می‌آمد. از طرفی طبق گزارش عملکرد شرکت‌های دولتی که از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام شده، شرکت‌های دولتی نقش مهمی در اقتصاد دارند و به‌منایه اهرمی هستند که دولت برای نیل به ایجاد تسهیلات خدمات و منافع اجتماعی از آن استفاده می‌کند. وزارت اقتصاد برای نظارت بر بودجه شرکت‌های دولتی در مجامع عمومی این شرکت‌ها با شوراهای عالی شرکت‌های دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت و مؤسسات عمومی غیردولتی در نقش رئیس یا عضو مجمع عمومی و در راستای اجرای بند یک ماده ۱۸ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی برای اعمال حقوق مالکیت دولت شرکت می‌کنند. همچنین در شرکت‌هایی که سهم دولت از آنها زیر ۵۰ درصد بوده و در واقع درصد دولتی به شمار نمی‌روند اما دولت سهامدار عمده است، در مجامع این شرکت‌ها نیز حضور پیدا می‌کنند و به اعمال سیاست می‌پردازند. از کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام داده پیاده‌سازی سامانه یکپارچه اطاعات شرکت‌های دولتی براساس تکلیف بسته رونق تولید موضوع ابلاغ ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی به وزارت امور اقتصادی و دارایی در سال ۹۶ و تکلیف جزء یک بند ه تبصره ۲ قانون بودجه کل کشور است. بر این اساس تاکنون ۷۲ شرکت اصلی و مادر تخصصی و ۲۵۰ شرکت زیرمجموعه نیز به این سامانه متصل شده‌اند. این تعداد در مجموع ۳۱۲ شرکت از شرکت‌هایی هستند که در پیوست قانون بودجه قرار دارند و جزء ۳۸۰ شرکتي هستند که اطلاعات پایه خود را در سامانه یکپارچه اطلاعات شرکت‌های دولتی بارگذاری کرده‌اند. از جمله کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی که از سوی کارشناسان به دولت می‌شود، بزرگ‌بودن حجم اجرائی و اقتصادی دولت است که مهم‌ترین نمود آن در بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت دیده می‌شود. در این راستا اگر شرکت‌های دولتی به کارهایی که دولت برای نظارت بر شرکت‌های دولتی انجام می‌دهد، با مشارکت سازمان اداری و استخدامی کشور و تهیه دستورالعمل شرایط احراز پست‌های مدیریتی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی موضوع جزء ۲ بند ت تبصره ۴ ماده واحد قانون بودجه ۹۸ کل کشور، اعمال حاکمیت می‌کند. از جمله انتقادهای فراوانی